ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΙΜΑΡΙΘΜΙΚΗ ΑΜΟΙΒΗ

Κατόπιν νεωτέρων σκέψεων, εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συγκροτηθῇ κοινὴν σύσκεψιν διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἐργατικῶν ἡμερομισθίων, ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία Ἐργατῶν θὰ ὑποστηριξῃ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας, τιμαριθμικῶς ἐν σχέσει μὲ τὰ προπολεμικὰ ἐπίπεδα. Ἐάν, πράγματι, αὐτὴν τὴν γραμμὴν ἀκολουθήσῃ, θὰ ὑποστηρίξῃ τὸ αἴτημα, τὸ ὁποῖον, διὰ τοῦ ἄρθρου μας τῆς Κυριακῆς, ἐχαρακτηρίζαμεν ὡς «ὀγκόλιθον». Τὸ ἠθικώτατον, δικαιότατον καὶ ἀκατάβλητον αἴτημα εἶναι ν' ἀποκατασταθῇ ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας εἰς τὴν προπολεμικήν της ἀγοραστικὴν ἀξίαν, διότι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πληρώνῃ μόνον ἡ ἐργατικὴ τάξις τὰς συνεπείας τοῦ πολέμου, τῆς κατοχῆς καὶ τῶν μετέπειτα ἀνωμαλιῶν καὶ διαταραχῶν, διὰ στερήσεων καὶ θυσιῶν, ἐνῶ ἄλλαι τάξεις, ἀντιθέτως, συγκομίζουν κέρδη. Ἐὰν ἡ Συνομοσπονδία ἀποφασίσῃ, ἀληθινά, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς ἀνεδαφικὰς καὶ δημοκοπικὰς ἀξιώσεις περὶ αὐξήσεων 40 καὶ 50 καὶ 100ο)ο γενικῶς καὶ ἀδιακρίτως, θὰ εἶναι εὔκολον νὰ διαπιστωθῇ ποῖα ἡμερομίσθια ὑπολείπονται τοῦ τιμαρίθμου (βάσει τοῦ ἐπιπέδου τοῦ 1938, γνωστοῦ ἀπὸ τὰς τότε ἰσχυούσας συμβάσεις) καὶ ν' ἀναπροσαρμοσθοῦν, νὰ ἀναπροσαρμόζωνται δὲ καὶ συνεχῶς, ὅταν προκύπτῃ τοιαύτη ἀνάγκη. Τοῦτο, ἀσχέτως πρὸς τὴν βελτίωσιν τῶν ἡμερομισθίων, ἡ ὁποία, ὅπως ἐτονίσαμεν, εἶναι ἔργον τῶν ἰδίων τῶν ἐργατῶν κάθε κλάδου ἢ ὁμάδος ἐπιχειρήσεων, βάσει τῶν συγκεκριμένων δεδομένων καὶ ὄχι ἀντιοικονομικῶν γενικεύσεων. Ἀλλά, ἂς γίνῃ ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τὸν τιμάριθμον. Καὶ θὰ βοηθήσῃ ἡ Συνομοσπονδία ἐάν, ἀνανήψασα, ἀφήσῃ ὅλα τὰ πυροτεχνήματα καὶ ζητήσῃ ἐκεῖνο τὸ ἕ ν α, τοῦ ὁποίου «ἐστὶ χρεία» ἐπὶ τοῦ παρόντος: τὸ τιμαριθμικὸν ἡμερομίσθιον.

ΠΕΡΙ "ΑΙΜΑΤΟΧΥΣΙΑΣ,,

Οἱ «Κυπριακοὶ Τάϊμς» ἔγραψαν ὅτι ἐὰν δὲν εὑρεθῇ λύσις τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος ἐντὸς ἓξ μηνῶν, θὰ ἐπακολουθήσῃ αἱματοχυσία. Ἐπειδὴ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ προφητεύσουν τὰς διαθέσεις τοῦ Διγενῆ, ὑποτίθεται ὅτι κάμνουν νύξεις διὰ τὰ ἰδιά των σχέδια νὰ αἱματοκυλίσουν τὸν λαὸν τῆς Κύπρου, ἐὰν δὲν δεχθῇ νὰ ὑποταγῇ εἰς τὸν στρατάρχην τῶν Μάου—Μάου. Ἀλλά, ἀντὶ ν' ἀπειλοῦν οἱ Ἄγγλοι μὲ Πσοχαλινὴν σφαγὴν τῶν Κυπρίων, καλύτερα θὰ ἔκαναν νὰ ψάξουν τὴν ἱστορίαν καὶ νὰ ἴδοῦν ἐὰν ὑπάρχῃ κανένα καθεστὼς τὸ ὁποῖον νὰ ἐστηρίχθῃ εἰς τὸ αἷμα...

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

Ἐὰν καθιερωθῇ τὸ πλειοψηφικόν, θὰ ἐπιμιουργηθῇ καὶ πάλιν νόθος κατάστασις, διότι οἱ ἐκλογεῖς δὲν θὰ δυνηθοῦν οὔτε νὰ ἐκλέξουν, εἰς τὴν πραγματικότητα, οὔ ε ν' ἀποφασισθοῦν διὰ μερικὰ μικρὰ κόμματα, διὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἦτο συμφέρον νὰ γιωσθῇ τί ἀντιπροσωπεύουν σήμερον, ἄν ἀντιπροσωπεύουν. Ἐπὶ παραδείγματι, τὸ πλειοψηφικὸν θὰ ἠμπόδιζε νὰ μάθωμεν τί σκέπτεται ὁ λαὸς διὰ τὸ «Κόμμα τῶν Προοδευτικῶν» καὶ διὰ τὸ «Λ ΐκὴν κόμμα», ἀβίβαιος δὲ καὶ διὰ τὴν ΕΔΑ. Μόνον τὸ ἀναλογικὸν θὰ ἔδιδε μίαν πιστὴν εἰκόνα τῆς κατάστασεως. Ἀκόμη καὶ διὰ τὴν κυβερνητικὴν παράταξιν, θὰ πληροφορούμεθα τί σκέπτεται ὁ λαὸς χωριστὰ διὰ τὸ κόμμα τοῦ κ. Καραμανλῆ, τὸ κόμμα τοῦ κ. Κανελλοπούλου, τοῦ κ. Στεφανοπούλου, τοῦ κ. Τσουδεροῦ κ.ἄ. Ἐ φ, μὲ τὸ πλειοψηφικόν, θὰ παρουσιάζοντο καὶ αὐ οἱ ἡ ωμέ οι, παρὰ τὴν διάθεσίν των, διὰ νὰ χωρισθοῦν, πολὺ πιθανόν, μετὰ τὰς ἐκλογάς.

ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΙΣ—ΕΠΑΡΧΙΑ

Θὰ ἦτο τερατῶδες νὰ ἐφαρμοσθῇ διάφορον σύστημα εἰς τὰς μεγαλοπόλεις ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ θὰ ἴσχυε διὰ τὰς ἐπαρχίας, ἤτοι νὰ ἐκπροσωπηθῇ καὶ ἡ μειοψηφία τῶν μεγαλοπόλεων εἰς τὴν Βουλήν, ὄχι ὅμως ἡ μειοψηφία τῶν ἐπαρχιῶν. Πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ χωρισθοῦν οἱ Ἕλληνες εἰς πολίτας πρώτης καὶ δευτέρας κατηγορίας; Πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχουν ἀξίαν ὅλαι αἱ ψῆφοι τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Θεσσαλονικέων, ὥστε νὰ ἐγκαλοῦν δουλευταί, ἐνῷ θὰ ἀγνοηθοῦντο αἱ ψῆφοι τῶν 49 ἑκατοσιῶν τοῦ λαοῦ τῶν ἐπαρχιῶν; Ἀρετὴ ἀγανάκτησις ὑπάρχει εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀναντίον τοῦ ὑδροκεφαλικοῦ κέντρου, ὥστε δὲν θὰ ἦτο φρόνιμον νὰ σκορπισθῇ καὶ ἄλλη...

ΤΟ "ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΝ,,

Καίγεται ἡ Κύπρος. Βόμβαι, πολυβόλα, πιστολισμοί, λιθοβολισμοί, δυναμίτιδες... Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ τουρκικὴ «μυστικὴ» ὀργάνωσις, ἡ ὁποία ἐξέλεξε τὸν πομπώδη τίτλον «Ἡφαίστειον» ὑπνώττει...

"ΚΡΑΤΟΣ—ΕΚΔΟΤΗΣ,,

Ἡ «Ἑστία», ἡ ὁποία μισεῖ πᾶσαν κρατικὴν πρωτοβουλίαν καὶ ὁμνεῖ πᾶσαν ἰδιωτικήν, ἐπικρίνει τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς ἐκδόσεως τῶν νέων ἀλφαβηταρίων τῆς πρώτης δημοτικοῦ. Ἀλλά, ἡ καθυστέρησις εἶναι μία λεπτομέρεια. Ἡ οὐσία παραμένει καὶ εἶναι ὅτι ὁ Κρατικὸς Ὀργανισμὸς ἐκδόσεως σχολικῶν βιβλίων, μὲ ὅλην τὴν δῆθεν «ἀνικανότητο» τοῦ Κράτους νὰ κάμνῃ πότε τὸν μπακάλην, πότε τὸν ἔμπορον καὶ πότε τὸν ἐκδότην, κατορθώνει νὰ δίδει εἰς τὴν μαθητικὴν νεολαίαν βιβλία ἀρτιώτατα καλλιτεχνικῶς καὶ εὐθηνότατα. Οἱ γονεῖς συγκρίνουν καὶ τὴν ἐμφάνισιν καὶ τὴν τιμὴν ἑνὸς Κρατικοῦ καὶ ἑνὸς ἰδιωτικοῦ βιβλίου, ἐξάγουν δὲ τὰ συμπεράσματά των.

ΠΡΟ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΙΑΣ

Εἰς τὴν σειρὰν τῶν συνεντεύξεων ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος «Τί νέο ἔχετε νὰ ὑποσχεθῆτε εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν», ὁ κ. Τσαλδάρης ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ὑποσχεθῇ τὸ πρό...50 ἐτῶν διατυπωθὲν πρόγραμμα περὶ κοινωνικῆς δικαιοσύνης τοῦ Δημητρίου Γούναρη. Πράγματι, πολὺ ν έ ο ν πρόγραμμα...

ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑΙ

Μετὰ τὸν κ. Μαρκεζίνην, ὁ ὁποῖος θεωρεῖ γούρικο τὸ ἐνιαύρι, ὁ κ. Τσαλδάρης ἀπεκάλυψε ὅτι εἶναι τυχερὸ τὸ δεκάρι δι' αὐτόν. Ὅλα τὰ σημαντικὰ γεγονότα τῆς ζωῆς του ἐσημειώθησαν κατὰ τὰς δεκαετίας: 1906 ἐβγῆκε ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον, 1916 ἔγινε Νομάρχης, 1926 βουλευτὴς διὰ πρώτην φοράν, 1936 συναρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, 1946 πρωθυπουργός... Ἐπομένως, τὸ 1956 πρέπει νὰ σημειώσῃ ἕνα ἀκόμη σπουδαῖον γεγονὸς διὰ τὸν κ. Τσαλδάρην, ὁ ὁποῖος ἴσως ἐκλεγῇ...πρόεδρος τῶν τέως ἀρχηγῶν κομμάτων καὶ πρωθυπουργῶν...

ΛΕΜΟΝΙΑ ΠΡΟΣ ΕΞΑΓΟΓΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐμπορίου ἐλήφθη ἀναφορὰ τοῦ Γεωργικοῦ Συνεταιρισμοῦ πωλήσεως προϊόντων Καρύστου, κατὰ τὴν ὁποίαν οὗτος διαθέτει πρὸς ἐξαγωγὴν 15 ἑκατομμύρια λεμόνια.

ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Πῶς θ' ἀναπνεύσῃ ἡ ἐπαρχιακὴ Οἰκονομία

Ζητήματα τῶν Πατρῶν ποὺ χρήζουν ἀμέσου ἐπιλύσεως

Εἰσήγησις τοῦ προέδρου τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Συλλόγου κ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν γενικὴν συνέλευσιν τοῦ Συλλόγου Εἰσαγωγικοῦ Ἐμπορίου, ὁ πρόεδρος αὐτοῦ κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου προέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον εἰσήγησιν:

Μετὰ τὰ ἀπελευθερωτικὰ παρουσιάζονται δύο ἀντίθετοι τάσεις ἐν τῇ οἰκονομίᾳ τῆς Χώρας μας.

Ἡ μία τάσις εἶναι ἐλευθεριστική. Δυστυχῶς ἐφαρμοζομένη ἐπὶ τὸ ἐπιζήμιον σύνολον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ τουριστικοῦ συναλλάγματος. (Ἐξ οὗ ἐπισκέπται ἀπὸ 68 000 ποὺ ἦσαν τὸ 1952 ἔφθασαν τὸ 1954 εἰς 158 000) Καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος διὰ τῆς σημειωθείσης σοβαρᾶς προόδου εἰς τὴν γεωργικὴν καὶ βιομηχανικὴν παραγωγήν. (Μὲ στατιστικὸν δείκτην βιομηχανικῆς παραγωγῆς 100 διὰ τὰ 1939, διὰ τὸ 1954 ἔχομεν 185). Καὶ τέλος τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀπαραιτήτων προϋποθέσεων διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν δυνάμεων τῆς Χώρας μας, διὰ τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ. Ἤδη εἶναι ἕτοιμα τὰ ἔργα τοῦ Ἀλιβερίου, τοῦ ὑδροηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄγρα δι' ὧν θὰ ἐξυπηρετηθῇ ἡ Κεντρικὴ Μακεδονία καὶ ἀργότερα μεγαλύτεραι περιοχαί. Φυσικὰ ἡ ὁλοκλήρωσις τοῦ ἐνεργειακοῦ προγράμματος τῆς χώρας μας προϋποθέτει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀρξαμένων ἔργων τοῦ Ἀχελώου, Πτολεμαΐδος καὶ Μέγδοβα καὶ τὴν παράτασιν τῶν ἀρξαμένων ἔργων τοῦ Λάδωνος.

Ἂν καὶ ἡ ἀπόδοσις εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἠδύνατο νὰ ἦτο μεγαλυτέρα ἐὰν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὰ ἀμέσως ἑτοιμασθέντα μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἔ η ἐνεφανίζετο μεγαλυτέρα τις δραστηριότης καὶ καλλιτέρα χρησιμοποίησις τῆς παρασχεθείσης πρὸς τοῦτο ξένης οἰκονομικῆς βοηθείας, ἐν τούτοις συγκρινομένη μὲ τὴν προπολεμικὴν εἶναι πολὺ ἀνωτέρα.

Ἐνῷ λοιπὸν ἠδύνατό τις ἐξ αὐτοῦ νὰ ἀναμένῃ μίαν καλλιτέρευσιν τῶν ὅρων ζωῆς καὶ ἐν γένει τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου μας ἀντιθέτως ἡ κατάστασις ἐμφανίζεται πολὺ χειροτέρα τῆς προπολεμικῆς.

Αἰτία ἡ ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν παράλληλος αὔξησις τοῦ κρατικοῦ παρεμβατισμοῦ ὁ ὁποῖος ἐξηκολούθησεν ὁλόκληρον στρατιὰν δημοσίων ὑπαλλήλων μὲ ἄμεσον συνέπειαν τῶν πάσης φύσεως φορολογιῶν καὶ τὴν ὑπερφόρτωσιν τῆς οἰκονομίας μὲ πλῆθος Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν καὶ Ταμείων καὶ Νομικῶν Προσώπων καὶ τὴν ἐμπλοκὴν γενικᾶ τῆς οἰκονομίας εἰς ἕνα πολυδαίδαλον καὶ δαπανηρότατον γραφειοκρατικὸν σύστημα.

Ἡ κατάστασις αὕτη ἔπληξεν κατὰ κύριον λόγον τὴν ἐπιχείρησιν ὑπὸ τὰς ποικίλας αὐτῆς μορφάς, ἐπέφερε αὔξησιν τοῦ κόστους τῶν πωλουμένων ἢ παραγομένων ὑπ' αὐτῆς ἀγαθῶν, μὲ τὰς γνωστὰς δλεθρίας συνεπείας διὰ τὴν οἰκονομίαν μας.

Οἱ κύριοι αὐτοὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἔλαχεν κατὰ διασταύματα νὰ κυβερνήσουν τὴν Χώραν μας σὺν ὅλως ἔστριψαν τὰ βλέμματά τους εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ γενικὰ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν διὰ νὰ ἴδοῦν τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἐργάζεται αὕη, ἀλλὰ ἠθέλησαν νὰ ρυθμίζουν τὴν ἑκάστοτε ἀκολουθηθεῖσαν πολιτικήν των ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν διαφόρων ἀγαθῶν, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον μὲ παράγοντας ἐξωτερικούς, ἐκτὸς τοῦ ἐμπορίου δηλαδή. (Κυκλοφορία χρυσονομίσματος, ἰσοζύγιον πληρωμῶν). Οὕτω συνέβλαψαν τὴν ἐπιχείρησιν ἐντὸς ποιοτικῆ, καὶ συναλλαγματικῆς (περιορισμοὶ εἰσαγωγῶν) ἀσφυξίας καὶ ἐπὶ πλέον ἀντὶ τῆς μειώσεως ἐπέφερον τὴν αὔξησιν τοῦ κόστους ζωῆς διὰ τῶν πολλαπλῶν ἐπιβαρύνσεων.

Ὅπως ἀπεδείχθη ὅλοι οἱ θεωρητικοὶ οἰκονομολόγοι ἀπέτυχον ἐν τῇ πράξει. Δὲ ἠδυνήθησαν νὰ συλλάβουν τὸ πρόβλημα ἐν ὅλῳ αὐτοῦ.

Μόνον ἡ παραδοξολογία τῶν ἀπόψεων τῶν ἀπεχολοῦν καὶ τὸ δύο τοῦ τμήματος τῆς οἰκονομίας μας θὰ ἐπιφέρῃ μίαν τραγικὴν ἀνόρθωσιν εἰς τὴν χώραν μας καὶ σημαντικὴν βελτίωσιν τῆς κατάστασεως.

Ἡ νέα Κυβέρνησις τοῦ Συναγερμοῦ ὑπὸ τὸν κ. Καραμανλῆ μόλις ἦλθεν εἰς τὴν ἀρχὴν ἐγκαινίασεν τὴν συνεργασίαν μὲ τὰς ἐμποροβιομηχανικὰς καὶ ἐπαγγελματικὰς τάξεις.

Ἐκ τῶν διεξαχθεισῶν συζητήσεων αἱ ὁποῖαι ἐπηκολούθησαν εἰς τὰς ὁποίας ἔλαβον μέρος οἱ ἁρμόδιοι ὑπουργοὶ καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆς, ἐξήχθησαν ὡρισμένα πορίσματα καὶ ὑπεδείχθησαν τὰ σημεῖα αὐτὰ ὑπὸ τῶν παραγωγικῶν τάξεων καὶ πρὸς στιγμὴν ἐνομίσθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπροχώρει εἰς τὴν λύσιν των ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδὲν ἐγένετο.

Διστάζουν ὅπως φαίνεται νὰθίξουν τὰ καλῶς κείμενα». Δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι ἡ κατάστασις θέλει λύσεις ριζικὰς καὶ οὐχὶ ἐμβαλωματικάς. Ζητεῖ θαρραλέαν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων. Νὰ θιγοῦν κεκτημένα δικαιώματα τὰ ὁποῖα παρεσχέθησαν εἰς ὀργανισμοὺς καὶ ἄτομα, ἀπὸ κακὸν ὑπολογισμὸν καὶ εὐτελῆ ψηφοθηρίαν διὰ νὰ θεραπευθῇ ἡ κατάστασις.

Δυστυχῶς ὄχι δὲν ἔκαμαν τίποτε πρὸς τὸ σημεῖον οὐ τὸ ἄλλα ἀντιθέτως ἐστράφησαν ἐναντίον τοῦ ἐμπορίου ἀκολουθοῦντες τὴν ἐσφαλμένην γραμμὴν τῆς προηγουμένης Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῶν εἰσαγωγῶν ἡ ὁποία ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1954 ἔθηκεν τοὺς πρώτους ἐμμέσους περιορισμούς, ἔθεσαν καὶ αὐτοὶ νέους περιορισμοὺς οἱ ὁποῖοι κατέστησαν ἔτι ἐπαχθέστερον τὸ ὑφιστάμενον νόθον σύστημα τῶν εἰσαγωγῶν.

Τοῦτο σὺν τοῖς ἄλλοις ἀποτελεῖ ἐμπαιγμὸν ἐναντίον τῆς ἐμπορικῆς τάξεως διότι ἐνῶ ἐξήγγειλεν τὴν συνεργασίαν καὶ τὴν συζήτησιν παντὸς μέτρου πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς του διότι αὐτὴν τὴν ἔννοιαν εἶχεν ἡ πρόσκλησις διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν γνωμῶν, οὐδὲν ἀπεκάλυψεν περὶ τῶν προθέσεών της καὶ οὕτω αἰφνιδίασεν τὴν ἐμπορικὴν τάξιν.

Διὰ τῶν μέτρων αὐτῶν ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, ἀντὶ τῆς διατυμπανιζομένης κατὰ κόρον μειώσεως τοῦ κόστους ζωῆς, μοιραίως θὰ ἐπέλθῃ ὕψωσις τῶν τιμῶν καὶ γενικῶς τοῦ τιμαρίθμου. Διότι διὰ τῆς καταβολῆς 100 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν τῶν συμπεριλαμβανομένων εἰδῶν ἐπὶ τοῦ πίνακος Φ 3 τὰ εἴδη ταῦτα θὰ εἰσαγωνται πλέον ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶς ἰσχυροτέρων οἱ ὁποῖοι θὰ μονοπωλήσουν τὴν ἀγορὰν μὲ ἄμεσον συνέπειαν τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμαρίθμου. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ μειωθοῦν οἱ εἰσαγωγεῖς καὶ ὄχι αἱ εἰσαγωγαί. Θὰ ἐμφανισθῶμεν ἐπὶ σκηνῆς πάλιν τὴν τάξιν τῶν μεγαλοεισαγωγέων τῶν Ἀθηνῶν.

Ἔπειτα τί ἄλλο δύνανται νὰ ἐπιφέρουν οἱ νέοι δασμοὶ τοὺς ὁποίους ἐπέβαλεν ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ ὡρισμένων εἰδῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λαϊκῆς καταναλώσεως, ὑπὲρ τοῦ δημοσίου στόχου. (νὸ τραπλαὶ ἐὰν αὔξ 100 ο) , σιδηρόφυλλα κλπ.).

Καὶ ποιὸς ἐγγυᾶται ὅτι αἱ κατὰ κόρον προστατευόμεναι βιομηχανίαι ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ὑφίστανται συναγωνισμὸς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δὲν θὰ ἀναβιβάσουν τὰς τιμάς των;

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ὁ δασμὸς ὁ ὁποῖος τίθεται εἶναι φορολογία ἔμμεσος τὴν ὁποίαν καλεῖται νὰ πληρώσῃ ὁ λαὸς ὑπὲρ ὡρισμένων δασμοσυντηρήτων βιομηχανιῶν. Καὶ λέγομεν ὡρισμένων διότι ὑπάρχουν καὶ βιώσιμοι βιομηχανίαι χρήσιμοι διὰ τὴν οἰκονομίαν.

Πληρώνεμεν τὴν κακὴν πολιτικὴν τῶν προηγουμένων Κυβερνήσεων. Εἰς τὴν χώραν οὐ τὴν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν δὲν ὑπῆρξεν πρόγραμμα. Ὑποστηρίχθησαν χωρὶς κριτήριον οἱ βιομηχανίαι. Ὑποστηρίχθησαν ὄχι μὲ τὰ κριτήρια τῆς ἱκανότητός των νὰ ἐπιβιώσουν εἰς τὸ διεθνὲς κλίμα, ἀλλὰ μὲ ἄλλα κριτήρια.

Ἔτσι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καλεῖται μὲ τὸν κόπο καὶ τὸν ἱδρῶτα του νὰ τὰς συντηρῇ.

Διὰ τοῦτο θέλομεν ἕνα μακροχρόνιον καλὸν οἰκονομικὸν πρόγραμμα. Καὶ νὰ ἐπιλέγουν οἱ ἐσχάτως ἐγκαινιασθέντες οἰκονομικοὶ αἰφνιδιασμοὶ οἱ ὁποῖοι καὶ τὴν πίστιν πρὸς τὸ Κράτος τῶν πολιτῶν μας κλονίζουν καὶ ἀναστέλλουν πᾶσαν παραγωγικὴν ἐργασίαν.

Διὰ τοῦτο :

1) Πρέπει νὰ μελετηθῇ ἡ ἐγχώριος βιομηχανία μὲ βάσιν τὸ κόστος τῆς παραγωγῆς της. Καὶ ὅσαι μὲν ἐξ οὗ ὦν εἶναι διώσιμοι ἢ ἐπιδεκτικαὶ βελτιώσεως νὰ ἐνισχυθῶσιν καὶ τύχουν ἰδιαιτέρας προστασίας. Ἐπίσης μὲ διευφυτισικὸν ὁλικὸν νὰ προσανατολίσῃ καὶ κατευθύνῃ τὴν ἐπιχειρηματικὴν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν ἵδρυσιν βιωσίμων βιομηχανιῶν.

Ἡ ὁλοκλήρωσις τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ εἰς τὴν χώραν μας εἰ, τὸ σημεῖον αὐτὸ θὰ παίξῃ σπουδαῖον ρόλον διότι θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνάπτυξιν πλείστων ὅσων βιομηχανιῶν μὲ σοβαρὰν συναγωνιστικὴν ἱκανότητα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Καὶ τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς φαίνεται τοὐλάχιστον ἡ Κυβέρνησις νὰ προχωρήσῃ ὁπωσδήποτε διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ ἔργου.

2) Νὰ μειωθοῦν αἱ πάσης φύσεως φορολογίαι ἄμεσοι καὶ ἔμμεσοι, Ἀλλὰ διὰ νὰ μπορέσῃ νὰ τὸ κάμῃ αὐτὸ πρέπει νὰ μειώσῃ τὰς Κρατικὰς δαπάνας καὶ τὸν Κρατικὸν παρεμβατισμόν. Προπολεμικῶς εἴχομεν ὀλιγώτερα ἔξοδα, διότι εἴχομεν τοὺς μισοὺς ὑπαλλήλους. Οὕτω ἐ ῷ τὸ 1938 εἴχομεν 45.000 τὸ 1952 ἐφθασαν 86.000. Τὸ τοιοῦτον φυσικὰ ἐδιπλασιάσθησαν τὰ ἔξοδα καὶ ἀντιστοίχως, αὐξήθησαν οἱ φόροι. Νὰ σταματήσουν λοιπὸν οἱ προσλήψεις. Ὅσοι φεύγουν νὰ μὴ ἀντικαθίστανται ἀλλὰ νὰ μειωθῇ ὁ Κρατικὸς παρεμβατισμὸς διὰ νὰ μὴ παρουσιάζονται ἀνωμαλίαι ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ προσωπικοῦ.

3) Οἱ ὑπὲρ τρίτων φόροι. Εἶναι ἐκπληκτικοὶ οἱ ἀριθμοὶ τοῦ ὁποίου εἶδε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Σύμφωνα μὲ αὐτοὺς ἔχομεν 270 ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμοὺς ἐν Ἑλλάδι καὶ 1 500 νομικὰ πρόσωπα. Ἡ σύμπτυξις τῶν ἀσφαλιστικῶν Ταμείων εἰ, 2 ἢ 3 μεγάλους ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμοὺς, εἶναι κάτι τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται διότι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ ἐπέλθῃ σημαντικὴ μείωσις τῶν ἐξόδων τὰ ὁποῖα πολλάκις εἶναι ὑπερβολικά. Σημειωτέον ὅτι πολλὰ ἀπὸ τὰ Ταμεῖα αὐτὰ σήμερον δὲν ἐπιβαρύνουν μόνον ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἀφοροῦν, ἀλλὰ καὶ τὸ κοινόν. Ἀπὸ τὰς εἰσπράξεις τοῦ Ταμείου ἀσφαλίσεως νομικῶν τὸ 65 ο)ο τὸ πληρώνει τὸ κοινὸν (χαρτόσημον κλπ). Τὸ δὲ Ταμεῖον ἀσφαλίσεως ὑγειονομικῶν εἰσπράττει τὸ 47 ο)ο ἀπὸ τὸ κοινὸν (ἰατρόσημα καὶ φαρμακόσημα).

4) Νὰ μειωθοῦν αἱ κρατήσεις καὶ τὰ παράθετα καὶ τὰ πρόστιμα διὰ παραλήψεις καὶ διὰ ἐπιπολασμοὺς δηλώσεις δι' ἐξωφλήσεις. Δόσεις πολλάκις εἶναι ὑπερβολικά. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἀπλουστευθῇ ἡ πολυδαίδαλος διαδικασία ἡ ὁποία ἀπαιτεῖται διὰ κάθε περίπτωσιν ἐπὶ ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν ὥ τε νὰ ἀδυνατῇ ὁ ἐπιχειρηματίας νὰ ἀνταποκριθῇ ἀνάλογον σιτιμὴν εἰς τὰς πολυποικίλους αὐτὰς γραφειοκρατικάς διατυπώσεις μὲ ἄμεσον συνέπειαν νὰ ὑπόκειται εἰς τὰς ἐπιβιβρύνσεις αὐτάς.

5) Νὰ αὐξηθοῦν τὰ ὅρια χρηματοδοτήσεως τοῦ ἐμπορίου καὶ γενικῶς τῶν ἐπιχειρήσεων ὥστε νὰ μὴ προσφεύγῃ ὁ ἐπιχειρηματίας εἰς τὸν ἰδιωτικὸν τοκογλυφικὸν δανεισμόν. Νὰ ὑπάρξῃ μεγαλύτερος ἔλεγχος τῶν Τραπεζῶν ὥστε νὰ λαμβάνωσιν τὸν ὁμόλογον τόκον καὶ οὐχὶ πέραν αὐτοῦ ὡς συμβαίνει σήμερον εἰς πλείστας ὅσας Τραπέζας. Ἄ, λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν του τί συμβαίνει σήμερον εἰς τὰ ξένα Κράτη ὅπου ὁ τόκος κυμαίνεται ἀπὸ 1 1)2 μέχρι 4 1)2, ὁ ἐν Ἑλλάδι ἐπίσημος προεξοφλητικὸς τόκος τῶν 10 ο)ο δύναται νὰ θεωρῆται ὡς ὑπεράγαν ὑπερβολικός.

Διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται ἡ κατάργησις τοῦ πίνακος Φ3 καὶ ὁ προσανατολισμὸς τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰ σημεῖα αὐτὰ ἡ ἐπίλυσις τῶν ὁποίων θὰ δώσῃ τὴν λύσιν εἰς τὸ σοβαρὸν πρόβλημα τῆς μειώσεως τοῦ κόστους ζωῆς πρᾶγμα ὅπερ ἐν συσχετισμῷ μὲ τὰς ἄλλας ἐνεργείας της διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος θὰ προετοιμάσῃ μίαν καλλιτέρην αὔριον διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ὅταν ἁπλῶς ἴδωμεν τὴν Κυβέρνησιν νὰ θίγῃ ἔστω τὰ ζητήματα ταῦτα καὶ νὰ θέτῃ τὰς πρώτας βάσεις τῆς ἐπιλύσεώς των τότε καὶ μόνον θὰ τὴν χειροκροτήσωμεν.

Καὶ τώρα Κύριοι Συνάδελφοι, εἰσερχόμεθα εἰς ἕνα ἄλλο θέμα γενικώτερον διὰ τὴν πόλιν μας καὶ τὰ συμφέροντά της. Ὁ Σύλλογός μας δὲν μπορεῖ νὰ παραμείνῃ ξένος πρὸς τὰ γενικώτερα αὐτὰ ζητήματα. Πρὸς τὴν ζωὴν τῆς πόλεως αὐτῆς. Πρὸς τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς μὲ τοὺς ὁποίους καθημερινῶς τὰ μέλη του συναλλάσσονται καὶ διαβιοῦν. Καὶ διότι ἐν ταὐτῷ τὰ γενικώτερα συμφέροντα εἶναι δικά του. Διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ἐπαρχίας. Πρέπει νὰ ἀντιληφθοῦν οἱ ἁρμόδιοι ὅτι Ἑλλὰς δὲν εἶναι μόνον ἡ Ἀθήνα, ἔχει καὶ ἡ ἐπαρχία τὰ δικαιώματά της.

Ἰδιαίτερα ἡ Πάτρα ἔχει ἐγκαταλειφθῆ ἀπὸ τὸ Κράτος. Ἐξ αὐτοῦ καὶ ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ἡ ὁποία μαστίζει τὴν ἀγοράν της. Εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἀσφαλῶς